

Kolejny numer czasopisma

„Heteroglossia. Studia kulturoznawczo-filologiczne”, Bydgoszcz 2013, nr 3 (2013), 172 s.

To już trzeci numer bardzo interesującego czasopisma „Heteroglossia. Studia kulturoznawczo-filologiczne”¹ wydawanego przez Instytut Kulturoznawstwa i Katedrę Lingwistyki Stosowanej Wyższej Szkoły Gospodarczej w Bydgoszczy. W omawianym tomie występują trzy działy. Literaturoznawstwo, gdzie są opublikowane trzy teksty (jeden w języku ukraińskim); Językoznawstwo z sześcioma artykułami (2 w języku angielskim i 2 w języku rosyjskim) i Kulturoznawstwo, zawierające cztery materiały w języku polskim.

¹ „Heteroglossia. Studia kulturoznawczo-filologiczne”, red. W. Piłat, Bydgoszcz 2013, nr 3 (2013), 172 s.

Artykuł Ireny Betko (Olsztyn) „Мотиви психофічного дозрівання жінки в інтерпретації українських письменників-постмодерністів” (s. 9–21) otwiera dział prac literaturoznawczych i jest poświęcony literaturze ukraińskiej końca XX-początku XXI wieku, w szczególności tym twórcom, których uwaga *концентрується на аспектах дівочого тіла* (s. 9). Autorka pokazuje twórczość ukraińskich prozaików-postmodernistów, przeprowadza analizę *прозових творів Оксани Забужко, Євгенії Кононенко, Наталки Сняданко, а також Юрія Андруховича, Олександра Ірванця* (s. 9) i innych pisarzy, zwracając uwagę na rolę i znaczenie wychowania młodych dziewcząt w rodzinie, na *процес фізичного і духовного формування доростаючої дівчини, który у переважній більшості випадків точиться у контексті сімейної педагогіки, що носить більш або менш інвазійний характер* (s. 11).

Walenty Piłat (Olsztyn, s. 23–27) poświęcił swój tekst współczesnej dramaturgii rosyjskiej, analizując utwory wybranych twórców (Aleksander Burawski, Michał Szatrow, Ludmiła Pietruszewska, Władimir Arro, Aleksiej Kazancew, Aleksandr Galin, Ludmiła Razumowska, przedstawiciele „szkoły” Nikołaja Kolady i in.) z punktu widzenia ich stosunku do transformacji ustrojowych. *Rozpad Związku Radzieckiego, – nie bez racji stwierdza Autor – wywołał u pisarzy nie tylko entuzjazm i optymizm, ale stał się też źródłem postaw krytycznych wobec nowych realiów* (s. 25–26).

Na podstawie twórczości Marka Ałdanowa, Niny Berberowej i Borysa Zajcewa Patryk Witczak (Bydgoszcz, s. 29–41) pokazuje podejście do tematyki historycznej w prozie pisarzy pierwszej fali emigracji rosyjskiej, podkreślając tematyczne i problemowe bogactwo i różnorodność utworów, zróżnicowanie gatunków literackich (powieść historyczna, biograficzna, autobiograficzna), ważność tematu historii dla „twórczości emigrantów pierwszej fali rosyjskiego uchodźstwa” (s. 39).

W części Językoznawczej zamieszczone zostały dwa teksty w języku angielskim, w których Autorzy przedstawili problemy współczesnej gramatyki angielskiej. Piotr Cap (Łódź–Bydgoszcz) w artykule „Pragmatic perspectives on teaching English as a foreign language” (s. 45–51), a Wiktor Pskit (Bydgoszcz–Łódź) w tekście „The position of adjectival modifiers in English and Polish noun phrases” (s. 69–79).

W języku rosyjskim zaprezentowane zostały „Метафора и языковая картина мира” (Гульнар Оксухановна Мухаметкалиева, Казахский национальный технический университет, s. 61–68), a także „Модальное микрополе возможности в русском и польском языках” (Светлана Ваулина, Екатерина Магдалинская, Калининград, s. 81–89), для анализа которых *послужили разножанровые письменные источники современных русского и польского языков, прежде всего газетно-публицистические, научные и официально-деловые тексты, поскольку жанрово-стилистические особенности данных текстов с точки зрения реализации в них модальности позволяет сделать определенные обобщения на уровне языка* (s. 82).

Irena Kudlińska (Bydgoszcz, s. 53–60) przedstawiła znaczenie i rolę ujednoczenia kształcenia i poziomu biegłości językowej w całej Europie na podstawie międzynarodowych certyfikatów TELC; Sylwia A. Wiśniewska (Świecie, s. 91–108) zwróciła uwagę na wszystkie elementy i płaszczyzny współpracy pomiędzy nauczy-

cielami języków obcych, a rodzicami uczniów na poziomie edukacji przed- i wczesnoszkolnej.

Tekst Miłosza Babeckiego “Mediatyzacja współczesnego teatru polskiego. Wybrane historyczne, ekonomiczne i technologiczne aspekty” (Olsztyn, s. 111–126) otwiera Kulturoznawstwo i jest poświęcony chronologicznie pokazanym przemianom w rozwoju teatru polskiego; Jacek Lindner (Bydgoszcz, s. 127–139) przedstawił rozwój prasy kulturalnej w regionie kujawsko-pomorskim po roku 1989; Marzena Sobczak-Michałowska (Bydgoszcz, s. 141–158) na podstawie istniejącej literatury przedmiotu oraz badań własnych przeprowadziła socjologiczną analizę międzypokoleniowych opinii na temat alternatywnych form życia w rodzinie; Szymon Żyliński (Olsztyn, s. 159–172) przedstawił genezę i rozwój zjawiska autostopu od początku jego istnienia ze szczegółowym uwzględnieniem wpływu tej formy przemieszczania się w Wielkiej Brytanii na inne kraje. Jak zauważa Autor, *autostop od zarania pełnił różnorakie funkcje: od życzliwego podwiezienia poprzez alternatywny transport wojenny do kontestacyjnych praktyk hipisów. Trudno sobie wyobrazić współczesny świat i zachodzące w nim przemiany bez swobody autostopowego przemieszczania* (s. 170).

Jak się wydaje, kolejny numer czasopisma przyciąga uwagę swoją różnorodnością, ciekawymi tematami z literaturoznawstwa, metodyki i językoznawstwa, oryginalnym podejściem do różnorodnych problemów kultury we współczesnym świecie, bogatą i różnicowaną bibliografią we wszystkich artykułach. Omawiana pozycja, niewątpliwie, może zainteresować wielu czytelników, jest godna polecenia zarówno dla wykładowców, badaczy, jak i studentów-filologów i studentów kulturoznawstwa.

Irena Rudziewicz
Olsztyn